

det ærede Medlem for Ringsted nu tror, at vi herefter skulle til at føre en Husmandspolitik her i Landet. Det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) har gjort opmærksom paa, at man ikke kan sige, at Regeringspartiet har ført en Gaardmandspolitik, og jeg siger, at de Medlemmer, der spekulere i Lysten til at drive, det være sig en Husmands- eller Arbejderpolitik, de ville, naar det kommer til Stykket, aldrig faa virkeligt Fodfæste i Befolkningen. Er der noget, Venstre har holdt sig klar af, synes jeg, det er dette: ikke at drive enten Gaardmandspolitik, Husmandspolitik eller Arbejderpolitik, eller hvad man nu vil nævne. Man skal i det hele taget ikke drive Klassepolitik, men en Politik, der stadig tager Sigte paa at løse de Krav, der, naar Udviklingen er naaet til et givet Tidspunkt, trænge sig paa til Løsning, og da løse dem saaledes, at det bliver til Gavn for Befolkningen uden Hensyn til, om det er Spørgsmaal, der vedrøre Gaardmænd, Husmænd, Landarbejdere eller Byarbejdere. Det er denne Politik, der fremdeles bliver ved at holde sig klar af denne Klasedeling, der er sikker paa at have Fremtiden for sig. Det er den, Venstrereformpartiet vil blive ved med at føre, og saa kunne vi saa udmærket overlade til det ærede Medlem for Ringsted og hans Parti at føre en Politik, som tager Sigte paa at faa Befolkningen delt i Klasser som Gaardmænd, Husmænd, Landarbejdere osv. Der er ingen Fare for, at denne Politik skal faa virkeligt Fodfæste i Befolkningen.

Sabroe: Det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) havde utvivlsomt Ret, da han talte om, at vi i de kommende Aar vilde komme til at staa overfor langt betydeligere Udgifter i sociale Øjemed end dem, der nu kræves paa Finansloven og de øvrige Love, som foreligge. Blandt disse sociale Spørgsmaal, der ville kalde paa os, og hvis Løsning man maa ønske maa finde Sted indenfor en overskuelig Aarrække, haaber jeg ogsaa, at man vil rette sine Bestræbelser paa Løsningen af Spørgsmaalet om Røgt og Pleje for de fattige og vanrøgtede Børn. Den Ulykke, der fandt Sted for nogle Aar tilbage i Landsbyen Skejby ved Aarhus, hvor 5 Husmandsbørn indebrændte en Julemorgen, og det Drama, som for nogle Maaneder siden udspillede oppe i den vestjydske Landsby Tvis, hvor 6 Børn bleve dræbte, staa ikke uden Forbindelse med den sociale Nødtilstand, som desværre ikke er forstaaet af Flertallet

her i Befolkningen. Thi hvis saa var, tvivler jeg ikke om, at man fra mange flere Sider, end det hidtil har været Tilfældet, vilde have været parat til at stille betydelige økonomiske Midler til Raadighed for at komme de mange Børn til Hjælp, Børn, som jo i alt Fald ere ganske uskyldige i, at det maaske ikke altid er saa godt bevendt med Fædrene eller Mødrene i vedkommende Hjem. Jeg siger, at bag Dramaet i Tvis og Ulykken i Skejby ligger en social Nødtilstand, og den bør vi have vor Opmærksomhed henvendt paa.

Dramaet i Tvis aabenbarer, hvor ulykkeligt stillede mange Mænd ere, naar Hustruen falder bort fra en stor Børneflokk af ukonfirmerede Børn. Der staaer den fattige Røgter Povl Christensen, der arbejder paa Herregaarden, og hvis Arbejdsdag som Regel falder mellem Kl. 4 Morgen og indtil 9—10 om Aftenen, pludselig berøvet sin Hustru og den, der skal pleje og røgte hans Børn. Han har ikke Raad til at antage en Kvinde — til at pleje og passe Børnene, — som han kan vente vil træde fuldt i hans Hustrus Sted; han kan højst vente, at den Kvinde, han faar i sit Hus, vil holde Hjemmet saa nogenlunde renligt —, ud over dette kan han intet vente, for han har ikke noget at byde. Det viser sig da ogsaa i dette som i saa mange andre Tilfælde, at en saadan Mand maa finde sig i at tage ind i sit Hus en Kvinde, som paa Grund af slette økonomiske Forhold maa gaa ind til Forhold, der paa Forhaand maa betegnes som højst fortvivlede. Det forekommer mig, at vi maa søge at tilvejebringe Midler, ved Hjælp af hvilke vi kunne komme saadanne Hjem og saadanne Børn til Hjælp. Er der en Villie, saa er der ogsaa en Vej. Vi maa enten kunne stille til Raadighed for saadanne Hjem med mange ukonfirmerede Børn Kvinder, der virkelig kunne tage sig af deres Pleje, eller ogsaa maa man i Kommunerne — i Bykommunerne vil man i alt Fald kunne gøre det — indrette Dagarbejdsskoler, Frøbelske Børnehaver, eller man maa til voré Landsbyskoler knytte en Slags Dagarbejdsskoler med faa eller mange Elever, som her kunne finde et Fristed, medens deres Fædre ere paa Arbejdet, saaledes at Forholdet imellem Hjemmet og Børnene ikke helt afbrydes. Thi jeg betoner, at i Spørgsmaalet om, hvad der bør gøres for fattige og hjemløse Børn, staaer det for mig som noget væsentligt, at man kun i yderste Nødtilfælde skrider til at fratage Forældrene Myndigheden over deres Børn og river Baandet imellem Børnene og Hjemmene og mellem